

какво-то то повелѣва, и тойзи записъ въ руцѣ-те имъ вѣчна сила нека има.

“ Слава Богу міровъ, и стига ни защитель-атъ и милостивый-атъ Богъ. На 15 Реби-Юль-Евелъ, на ХІ° отъ преселеніе-то пророково.

“ Кой-то стори противно нѣщо на содържаеми-те того записа, да быде приступникъ на Божій-атъ трактатъ и умразень предъ возлюбленнаго негова пророка. „

Таковъ е безцѣнный-атъ записъ кой-то Грецы-те иматъ отъ Омара, втораго Моамедова наслѣдника. Неотменно же отъ него ся заключава:

1-о. Какъ завоеватели-те му Отомане, даже и въ най жарка-та релігіозна нихна ревность, обносялися камъ-то людіе-те кои-то подъ власть-та имъ были съ умѣренность която и камъ-то челоувѣчество-то и камъ-то своите нихны ползы бывала е полѣзна.

2-о. Какъ похвално-то това дѣяніе было е подражаніе на примѣръ-атъ даденъ и отъ самый-атъ пророкъ, кой-то остави на христріяне-те и особенно на инноцы-те на Синайска гора, привилегіонъ подъ покровителство-то на кое-то монастыръ-атъ и до днесъ ся сохранива, всредъ дивы-те племена отъ кои-то е обиколенъ.

3-о Какъ послѣ предаіе-то на градъ-атъ отъ политическій-атъ начальникъ и патриарха